

**Ομιλία Πρύτανη, Καθηγητή Κωνσταντίνου Χριστοφίδη στις Τελετές
Αποφοίτησης 2013: «Από τα σχολεία του χθες... δημιουργούμε την πόλη
της Γνώσης του σήμερα» - 25 Ιουνίου 2013**

Καλησπέρα σας!

Εκλεκτοί προσκεκλημένοι,

Αγαπητά μέλη του ακαδημαϊκού και διοικητικού προσωπικού,

Αγαπητοί γονείς,

Αγαπητές και αγαπητοί απόφοιτοι,

Με ιδιαίτερη χαρά σας καλωσορίζω στη 18η τελετή αποφοίτησης του Πανεπιστημίου Κύπρου. Η αποψινή τελετή, αποτελεί τη μεγάλη συνάντηση ανάμεσα στην πανεπιστημιακή κοινότητα και την κυπριακή κοινωνία.

Συνάντηση, που πραγματοποιείται ως κορυφαία συμβολική πράξη δημόσιας επιβράβευσης της ατομικής προσπάθειας κάθε απόφοιτου, και εκδήλωσης εκτίμησης προς κάθε οικογένεια ξεχωριστά, που υποστήριξε σταθερά τους φοιτητές κατά τη διάρκεια των σπουδών τους.

Αποτελεί ταυτόχρονα και δημόσια ένδειξη ευγνωμοσύνης προς τους ακαδημαϊκούς, το διοικητικό προσωπικό και τα μέλη του Συμβουλίου και της Συγκλήτου που εργάστηκαν με αφοσίωση για την καλύτερη δυνατή εκπαίδευση των σημερινών αποφοίτων.

Αρχίζοντας, θα ήθελα να απευθύνω τις θερμές μου ευχαριστίες στους εκλεκτούς προσκεκλημένους, οι οποίοι, μας τιμούν απόψε με την παρουσία τους:

- Τον Εξοχότατο Πρόεδρο της Κυπριακής Δημοκρατίας κ. Νίκο Αναστασιάδη,
- Τους εκπροσώπους των πολιτικών κομμάτων,
- Τον Έντιμο Υπουργό Παιδείας και Πολιτισμού,
- Τον Έντιμο Υπουργό Υγείας,
- Τον Πρόεδρο της Επιτροπής Παιδείας της Βουλής
- Τους αξιότιμους Βουλευτές,
- Τον κ. Δάκη Ιωάννου,
- Τον κ. Νίκο Σιακόλα,
- Την οικογένεια Παρασκευαΐδη,
- Τον Πρόεδρο και τα μέλη του Συμβουλίου του Πανεπιστημίου,
- Τους Αντιπρυτάνεις και τα μέλη της Συγκλήτου,
- Τους Πρώην Υπουργούς.

Βρισκόμαστε απόψε εδώ για να τιμήσουμε τους 1328 απόφοιτους του 2013. Σήμερα, θα τους απονεμηθεί το πτυχίο που επισφραγίζει την ολοκλήρωση των πανεπιστημιακών τους σπουδών. Τους συγχαίρουμε θερμά, για την επίτευξη αυτού του σημαντικού ορόσημου ζωής, που θα αποτελέσει τη βάση για το μέλλον τους.

Από την έναρξη της λειτουργίας του, το Πανεπιστήμιο Κύπρου μετρά συνολικά 17.000 απόφοιτους, οι οποίοι έχουν διεισδύσει με επιτυχία στον οικονομικό και κοινωνικό ιστό της Κύπρου.

Η αποψινή μου ομιλία με τίτλο, **Από τα σχολεία του χθες ... δημιουργούμε την πόλη της Γνώσης του σήμερα**, ξεκινά με μια μικρή αναδρομή στην ιστορία των σχολείων μας των τελευταίων 200 χρόνων, την οποία χρησιμοποιώ για να αναδείξω μερικές κρίσιμες αναλογίες για αυτή την κομβική περίοδο κρίσης και επανακαθορισμού στόχων για τη χώρα μας.

Θα μιλήσω για τους απλούς ανθρώπους του τόπου μας, για τα όνειρα παλαιότερων γενεών Κυπρίων. Θα μιλήσω για την πορεία μας που καταγράφεται εδώ και δύο αιώνες με ιδρώτα, αγωνία, αίμα και ιστορικά διλήμματα.

Θα αναφερθώ στα σχολεία όλης της Κύπρου, από την Πάφο μέχρι το Ριζοκάρπασο. Της Κύπρου που εκτίνεται από τις ακτές της Λεμεσού και φτάνει στις ακτές της Κερύνειας, που απλώνεται στην αγαπημένη πεδιάδα της Μεσαορίας.

Θα σας ταξιδέψω πίσω στα πέτρινα χρόνια του τόπου μας. Στα σχολεία που οι κοινότητές μας έχτιζαν με πάθος, με τα ίδια τους τα χέρια, και την οικονομική στήριξη κυρίως των Κυπρίων της διασποράς.

Αγαπητές και αγαπητοί απόφοιτοι,

Πριν από 200 χρόνια, τον Ιανουάριο του 1812, ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου Κυπριανός, συνέταξε την ιδρυτική πράξη της Ελληνικής Σχολής Λευκωσίας.

Στα μαύρα χρόνια της δουλείας και της αμάθειας ο Κυπριανός, ένας οραματιστής και προικισμένος ιεράρχης, διέβλεψε ότι τα φώτα της παιδείας ήταν τα απαραίτητα θεμέλια επιβίωσης του κυπριακού Ελληνισμού. Όπως έγραφε ο Κυπριανός στο ιστορικό αυτό έγγραφο: *«Η ημετέρα πολιτεία της καθ' ημάς νήσου Κύπρου πάσχει από έλλειψιν ελληνικών μαθημάτων, τα οποία είναι το μόνον μέσον οπού στολίζουν τον ανθρώπινον νουν, και οπού αποκαταστήνουν τον άνθρωπον άξιον των όντι άνθρωπον».*

Αυτό ήταν και το επαναστατικό μήνυμα του διαφωτισμού που διέτρεχε εκείνη την εποχή την Ευρώπη με τη Γαλλική επανάσταση, αλλά και την καθ' ημάς Ανατολή με το φλογερό κήρυγμα του Ρήγα Φεραίου και των άλλων δασκάλων του Γένους: **Τα σχολεία, η μόρφωση, τα γράμματα ήταν εκείνα που θα οδηγούσαν τον άνθρωπο και τα έθνη στην ελευθερία.**

Κατά τα τελευταία χρόνια της Τουρκοκρατίας, παρά τις άθλιες οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες, που τις επιβάρυναν δραματικά η επιδημία χολέρας το 1865, αλλά και η ανομβρία το 1870-73, οι Κύπριοι συνέχισαν να δημιουργούν σχολεία με τις συνδρομές των μοναστηριών, των εκκλησιών και των πολιτών.

Παρά τη φτώχεια και τη δυστυχία τους, οι προηγούμενες γενιές αντιλαμβάνονταν την αξία και τη δύναμη της γνώσης.

Την ίδια περίοδο, και στις πρώτες δεκαετίες της Αγγλοκρατίας, μια σειρά γενναίων δωρεών άλλαξε το χάρτη της κυπριακής εκπαίδευσης και το μέλλον του τόπου.

Οι πρώτες μεγάλες δωρεές ήλθαν από τους Κύπριους εμπόρους του εξωτερικού, κυρίως της Αιγύπτου. Ο Ευθύμιος Οράτης ίδρυσε το 1864 στη γενέτειρά του, Ορά, την Οράτειο Σχολή. Ο Στυλιανός Αποστολίδης έχτισε το κτίριο του Ημιγυμνασίου Λάρνακας, ο Δημοσθένης Μιτσής ίδρυσε στη Λεμύθου την Εμπορική Σχολή Μιτσής, η «Κυπριακή Αδελφότητα Αιγύπτου» στήριξε οικονομικά το Παγκύπριο Γυμνάσιο κατά τα πρώτα χρόνια λειτουργίας του.

Το έργο της Αδελφότητας είναι ανεκτίμητο για τον Κυπριακό Ελληνισμό, ιδιαίτερα ο ρόλος που διαδραμάτισε στην εκπαίδευση το 19ο και στις αρχές του 20ου αιώνα. Οι βάσεις για αυτή την πορεία τέθηκαν με τη σύσταση της «Ελληνικής Σχολής» από τον εθνομάρτυρα Κυπριανό.

Το Σεπτέμβριο του 1881 ξεκίνησε η λειτουργία των 4 σχολείων που ιδρύθηκαν από την Κυπριακή Αδελφότητα της Αλεξανδρείας, στη Βατυλή, τη Δρούσεια, το Μονάγρι και τον Πύργο Τηλλυρίας.

Το παράδειγμά τους ακολούθησαν και οι έμποροι της Κύπρου τις επόμενες δεκαετίες.

Ανάμεσα στους δεκάδες δωρητές και ευεργέτες του Παγκυπρίου Γυμνασίου ξεχωρίζουν τα ονόματα των Ιωάννη Βεργόπουλου και Δημοσθένη Σεβέρη. Ο Κωνσταντίνος Λοϊζίδης, έμπορος από την Λάπηθο, ίδρυσε το 1925 το Ελέναιο, στη μνήμη της θυγατέρας του Ελένης. Ο Αντώνιος και η Ευγενία Θεοδότου ανήγειραν το κτίριο του Δημοτικού Σχολείου Αγίου Αντωνίου. Στη Λεμεσό, το Λανίτειο Γυμνάσιο διαιωνίζει τη γενναία δωρεά του Νικόλαου Π. Λανίτη, όπως και το «Νικολαΐδειον» Γυμνάσιο στην Πάφο.

Καταγράφονται έτσι τα πρώτα μας πεισματικά, αν και, αργοπορημένα – σε σχέση με την υπόλοιπη Ευρώπη - βήματα, στην εκπαίδευση. Όταν, για παράδειγμα, το 1895 ο Rontgen ανακάλυπτε τις ακτίνες x, και το 1928 ο Αλεξάντερ Φλέμινγκ στο Παρίσι ανακάλυπτε την πενικιλίνη, εμείς παλεύαμε για να χτίσουμε μερικά σχολεία.

Αναφέραμε ελάχιστες μόνο δωρεές από τις δεκάδες χορηγίες προς την ελληνική παιδεία του τόπου μας. Πολλοί από τους προαναφερθέντες ήταν οικονομικοί κολοσσοί στην εποχή τους. Είχαν τεράστιες περιουσίες και κατάφεραν να ιδρύσουν μεγάλες επιχειρήσεις και τράπεζες. Από όλα αυτά, σήμερα παραμένει αναλλοίωτη η προσφορά τους στα κοινά και στην εκπαίδευση της πατρίδας τους.

Οι παππούδες και οι προπάπποι μας με το παράδειγμά τους μπορούν να μας διδάξουν πολλά. Μέχρι το πρώτο ήμισυ του 20ου αιώνα, διάλεγαν τις καλύτερες τοποθεσίες σε κάθε χωριό ή πόλη, κυρίως σε υψώματα, και έχτιζαν με την καλύτερη πέτρα τα ομορφότερα κτήρια, με πολύ υψηλή αισθητική, και τα ονόμαζαν σχολεία.

Σχολεία, λοιπόν, απaráμιλλου κάλλους που εκφράζουν έναν οικουμενικό ελληνισμό με τη φυσική αρμονία και το σεβασμό του χώρου. Οι Κύπριοι του χθες, χτίζανε σχολεία για τις επόμενες γενιές, συμπυκνώνοντας αξίες, προσδοκίες και όνειρα. Σχολεία, αρχιτεκτονικά πρότυπα επειδή υπήρξαν πρωτότυπα, που απέκτησαν διάρκεια μέσα στο χρόνο και μέσα στη συλλογική συνείδηση του λαού μας.

Οι ελληνικές κοινότητες της Κύπρου αλλά και του κόσμου, από το Ιάσιο της Ρουμανίας και την Τραπεζούντα στον Πόντο, και τη Μαύρη Θάλασσα ως το Αϊβαλί της Μικράς Ασίας, την Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου, και την Κύπρο τη θαλασσοφίλητη, έσπερναν αυτά τα διαμάντια εξαίσιου κάλλους, αυτούς τους μικρούς δωρικούς και ιωνικούς ναούς από μάρμαρο ή πέτρα, σαν στολίδια και σημεία αναφοράς στις πόλεις και τα χωριά τους.

Έφευγαν τα παιδιά από τα φτωχόσπιτα και πήγαιναν στους ναούς της γνώσης γιατί οι παππούδες μας κατάλαβαν ότι «η **μόρφωση θέλει αρχοντιά**».

Αντιθέτως, κοιτάζτε τι σχολεία χτίσαμε μετά την ανεξαρτησία. Τις μινιμουμ κουτιά, χωρίς κανένα χαρακτήρα ή αναγνωρισιμότητα, υποβαθμίζοντας έτσι τη σχέση αισθητικής και γνώσης, που αποτελεί ενισχυτικό συστατικό για την κουλτούρα της μάθησης.

Κυρίες και κύριοι,

Εμπνευσμένοι άνθρωποι του πνεύματος και της φιλομάθειας υπάρχουν και σήμερα. Το Πανεπιστήμιο Κύπρου είναι πραγματικά ευλογημένο που μετρά και θα έχει για πάντα ανάμεσα στους πιστούς του φίλους και συμμάχους ανθρώπους όπως τον Δάκη και την Σύλβια Ιωάννου, την οικογένεια Λεβέντη, τον Νάσο Κτωρίδη, τον Νίκο Σιακόλα, και άλλους ευεργέτες, που όλο και περισσότερο ενισχύουν την παρουσία τους και εκφράζουν έμπρακτα τη συμπαράστασή τους στο πρώτο ανώτατο ακαδημαϊκό και ερευνητικό ίδρυμα της χώρας.

Φίλους που σου δίνονται αυθόρμητα, χωρίς να υπολογίζουν, χωρίς να ζητούν ανταλλάγματα. Φίλους απόλυτα αξιόπιστους, που είναι πάντα δίπλα σου, σε στηρίζουν εμπράκτως, αλλά παράλληλα σε κινητοποιούν με το παράδειγμά τους και σε ανυψώνουν με το ήθος και την καλλιέργειά τους.

Φίλους, που συνεχίζουν την ιστορική παράδοση των μεγάλων ευεργετών της παιδείας μας του 19ου και του 20ου αιώνα. Στα δεξιά σας βρίσκεται το κτίριο του Συμβούλιου και της Συγκλήτου «Αναστάσιος Γ. Λεβέντης», που φιλοξένει όλη την ακαδημαϊκή και διοικητική διοίκηση του Πανεπιστημίου Κύπρου.

Δίπλα του, οικοδομείται η νέα Βιβλιοθήκη, αποτελώντας ένα ορόσημο τόσο για το Πανεπιστήμιο Κύπρου, όσο και για ολόκληρη την Κύπρο. Την Κύπρο ως χώρο και ως χρόνο, ως ακαδημαϊκή κοινότητα και ως κοινωνία, ως ιστορία και ως μέλλον, ως παράδοση και ως καινοτομία, ως κληροδότημα των γενιών που πέρασαν και άφησαν το χνάρι τους στον πολιτισμό και ως παρακαταθήκη για τις επόμενες γενιές.

Μία νέα «στέγη» αντάξια της γνώσης και της πληροφόρησης που συγκεντρώνεται και παράγεται στον τόπο μας και στον υπόλοιπο κόσμο. Η Βιβλιοθήκη – Κέντρο Πληροφόρησης **«Στέλιος Ιωάννου»**, όπως την οραματίστηκε η αείμνηστη Έλλη Ιωάννου, θα είναι η πρώτη βιβλιοθήκη τέτοιας εμβέλειας σε όλη την ιστορία του νησιού, τόσο ως σύλληψη, κτήριο και περιεχόμενο, όσο και ως λειτουργία και μέγεθος.

Μιλώντας για τη Βιβλιοθήκη, θα ήθελα να χαιρετίσω την παρουσία ενός πολύ αγαπητού φίλου του Πανεπιστημίου Κύπρου: κύριε Δάκη Ιωάννου, εκ μέρους της Συγκλήτου, θα ήθελα να σας εκφράσω τη βαθειά εκτίμηση και αγάπη μας. Χαιρόμαστε πολύ, που είστε απόψε μαζί μας. Εκ, μέρους όλης της πανεπιστημιακής κοινότητας, και κυρίως των φοιτητών μας, θα ήθελα να σας μεταφέρω ένα μεγάλο ευχαριστώ!

Όμως, η ανάπτυξη δεν σταματά εδώ. Ενδεικτικά αναφέρω:

- Τη νεοϊδρυθείσα Ιατρική Σχολή, που το Σεπτέμβριο υποδέχεται τους πρώτους φοιτητές της. Θα ήθελα να ευχαριστήσω για ακόμη μία φορά τον κ. Νίκο Σιακόλα για την παραχώρηση του κτιρίου της πρώην Νοσηλευτικής Σχολής, όπου θα στεγαστεί το κλινικό μέρος της Ιατρικής Σχολής μας.
- Το κτίριο της Πολυτεχνικής Σχολής, που θα φιλοξενήσει τα τρία Τμήματά της και το νέο πρόγραμμα μηχανικών πετρελαίων. Αυτό το κτήριο σύντομα θα έχει τους δωρητές του!
- Το κτίριο του Τμήματος Βιολογίας, που μαζί με εκείνο της Ιατρικής Σχολής, θα οικοδομηθούν ακριβώς πίσω από αυτήν την πλατεία.
- Το σύμπλεγμα κτιρίων των Σχολών της Φιλοσοφικής, των Ανθρωπιστικών Επιστημών και των Κοινωνικών Επιστημών, που θα βρίσκονται ανάμεσα στο Αθλητικό Κέντρο και τη Σχολή Οικονομικών και Διοίκησης.
- Το κτίριο του Ινστιτούτου Έρευνας και Καινοτομίας, το οποίο χρειαζόμαστε για να φιλοξενούμε στο Πανεπιστήμιο έναν μεγάλο αριθμό ερευνητών! Πεντακόσιοι πενήντα νέοι ερευνητές σήμερα, χίλιοι σε λίγα χρόνια. **Είμαστε, και σας παρακαλώ να μην το ξεχνάμε, ο μεγαλύτερος εργοδοτικός οργανισμός του τόπου για νέους ανθρώπους με ευρωπαϊκά χρήματα.**

- Το κτίριο της 2^{ης} φάσης των Φοιτητικών Εστιών.
- Το Φωτοβολταϊκό Πάρκο στη νεκρή ζώνη, που θα μετατρέψει την Πανεπιστημιούπολη σε ηλεκτρικά αυτόνομη πολιτεία!

Για τα κτίρια αυτά, λοιπόν, το Πανεπιστήμιο ζητά να συμπεριληφθεί στον κρατικό προϋπολογισμό μόνο το 50% του κόστους ανέγερσής τους.

Παράλληλα, βρίσκεται σε εξέλιξη η εκστρατεία προσέλκυσης δωρεών με σύνθημα, «*Δημιουργώντας την πόλη της Γνώσης*», η οποία έχει ως στόχο να συλλέξει το ποσό των 80 εκ. ευρώ, έτσι ώστε να μπορέσουμε να συνεχίσουμε απρόσκοπτα την ολοκλήρωση της 2ης φάσης ανέγερσης της Πανεπιστημιούπολης, στην οποία έχουν ενταχθεί τα έργα που προανέφερα. Ευελπιστούμε ότι το 2014 η Πανεπιστημιούπολη θα είναι ένα απέραντο εργοτάξιο. Είναι ιδιαίτερα σημαντική η μετακόμιση όλων των Σχολών του Πανεπιστημίου Κύπρου στην Πανεπιστημιούπολη το συντομότερο δυνατόν.

Κύριε Πρόεδρε,

Εκλεκτοί Προσκεκλημένοι,

Αγαπητοί γονείς,

Αγαπητές και αγαπητοί απόφοιτοι,

Σήμερα, ημέρα της τελετής αποφοίτησης, γιορτή της Δημοκρατίας των Γραμμάτων, πρέπει **να επαναπροσδιορίσουμε** τους στόχους μας.

Να βάλουμε πιο ψηλά τον πήχη στις συλλογικές φιλοδοξίες και τις προσδοκίες για το καλό του τόπου μας. Για να δημιουργήσουμε εκείνη την Κύπρο, για την οποία οι προηγούμενες γενιές θα ένιωθαν ότι άξιζε η προσφορά της δικής τους ζωής.

Να δημιουργήσουμε εκείνη την Κύπρο που θα κοιτάξει πίσω με αγάπη και θα πει ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όλους εκείνους που έκτισαν και δημιούργησαν και το πιο μικρό σχολειό στην κάθε γωνιά της πατρίδας μας. Να δημιουργήσουμε εκείνη την Κύπρο, που θα μας χαρίσει πίσω το κομμάτι της πατρίδας που χάσαμε.

Να δημιουργήσουμε εκείνη την Κύπρο, που θα μας χαρίσει πίσω τις αγαπημένες πολιτείες του βορρά.

Χρειαζόμαστε, λοιπόν, βαθιές πνευματικές τομές έτσι ώστε να συναντηθούμε ισότιμα με την παγκόσμια κοινότητα της επιστήμης, για να συμμετέχουμε στις ευρωπαϊκές ζυμώσεις που δημιουργούν τον νέο κόσμο. Σήμερα, αυτήν τη δυναμική την έχουμε ανάγκη όσο ποτέ στο παρελθόν. Η Πολιτεία οφείλει να επενδύσει στην παιδεία, αντιλαμβανόμενη το ρόλο της ως φυτώριο νέων ιδεών, ανάπτυξης και προόδου.

Βεβαίως, θα ήταν άδικο να μην αναφέρω ότι η Πολιτεία όλα αυτά τα χρόνια, από την ίδρυση του Πανεπιστημίου Κύπρου, μας στηρίζει έμπρακτα και με συνέπεια.

Παρά ταύτα, η αναγκαιότητα να γίνουν πολλά σε σύντομο χρονικό διάστημα, αυξάνει τις ανάγκες και τις απαιτήσεις. Είναι γεγονός ότι «**η μόρφωση στοιχίζει ακριβά**», όμως η μη μόρφωση στοιχίζει πολύ περισσότερο.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το Πανεπιστήμιο Κύπρου, αποτελεί την ατμομηχανή της ερευνητικής ανάπτυξης του τόπου, έχοντας εξασφαλίσει μακράν τα περισσότερα ευρωπαϊκά και διεθνή προγράμματα.

Είναι ο οργανισμός, ο οποίος εξασφαλίζει με ανταγωνιστικό και αξιοκρατικό τρόπο τα περισσότερα χρήματα από την ΕΕ. Ένας οργανισμός με μεγάλη αναγνωρισιμότητα που χαίρει μεγάλης εκτίμησης και σεβασμού από πολλούς ευρωπαϊκούς θεσμούς και οργανισμούς.

Το Πανεπιστήμιο Κύπρου συνεχίζει το δυναμικό του ταξίδι προς την αριστεία και την καθοριστική του συμβολή στη χάραξη εθνικής αναπτυξιακής στρατηγικής που στοχεύει πάντα στην ευημερία των πολιτών και την περαιτέρω ανάπτυξη της χώρας. Σύνθημά μας είναι οι 3 περιεκτικές λέξεις: «**Γνώση, Έρευνα, Καινοτομία**»

Αγαπητές και αγαπητοί απόφοιτοι,

Ο Βέλγος συγγραφέας Francis De Croisset, είπε κάποτε ότι, όταν οι παλιότεροι συμβουλεύουν τους νεότερους, ουσιαστικά τους εξηγούν πώς να πάψουν να είναι νέοι.

Σας παρακαλώ, λοιπόν, να ακούσετε υπό το κριτικό σας πρίσμα αυτά που σήμερα θα σας πω, γιατί θέλω να παραμείνετε νέοι.

Να είστε τολμηροί. Αν στην αρχή μια ιδέα δεν φαίνεται τρελή, τότε δεν υπάρχει καμιά ελπίδα γι' αυτήν, είπε κάποτε ο Albert Einstein. Να θυμάστε ότι η φαντασία είναι τόσο σημαντική όσο και η γνώση. Όπως έγραφε στη δεκαετία του 1930 ο Πωλ Βαλερύ, ο καλύτερος τρόπος για να κάνεις τα όνειρά σου να βγουν αληθινά, είναι να ξυπνήσεις.

Όλες οι μεγάλες ιδέες ξεκινούν πάντα σαν περιθωριακές αναζητήσεις, χλευάζονται, αλλά πολλές στο τέλος δικαιώνονται. Να ξέρετε ότι, λίγες απλές ιδέες αλλάζουν τη μοίρα των λαών.

Θέλουμε νέους επιστήμονες που δοκιμάζουν και ρισκάρουν, που ψάχνουν στα όρια του εφικτού. Θέλουμε επιστήμονες που ερευνούν στους ορίζοντες του αδύνατου, διότι εκεί βρίσκεται η σύγχρονη γνώση, εκεί παραμονεύει η καινοτομία.

Θέλουμε ένα πανεπιστήμιο με επιστήμονες που θα έχουν σαφή ερευνητική αντίληψη σε σχέση με τον περιβάλλοντα χώρο. Που θα ερευνούν παράλληλα με την γεωπολιτική και την ιστορία.

Ζούμε σε έναν σκληρό, ανταγωνιστικό, και αδίστακτο κόσμο. Υπάρχουν εθνικά συμφέροντα, γεωπολιτικοί ανταγωνισμοί, οικονομικά και αδιαφανή συστήματα — αυτός είναι ο κόσμος που ζούμε. Για να επιβιώσουμε σε έναν τέτοιο κόσμο χρειαζόμαστε περισσή ευθυκρισία και ευμάθεια.

Χρειαζόμαστε τις καλύτερες, τις πιο υγιείς δυνάμεις της πατρίδας μας. Δεν πρέπει να επιτρέψουμε στους εαυτούς μας την μετριότητα.

Παρά τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουμε σήμερα, να είστε σίγουροι ότι βρίσκεται μπροστά μας ένα καλύτερο αύριο. Καταρχήν, έχουμε το γεωγραφικό προνόμιο να ζούμε σε ένα από τα πιο όμορφα μέρη του πλανήτη. Ζούμε σε μια χώρα που ζει στο φως και βυθίζεται στο γαλάζιο της Μεσογείου.

Η Μεσόγειος θα έχει σύντομα μια 2η ευκαιρία. Οι ενεργειακές πλουτοπαραγωγικές πηγές ανατρέπουν τα δεδομένα και ανοίγουν προοπτικές, δημιουργώντας ιστορικά παράθυρα ευκαιρίας. Οι δρόμοι της ενέργειας, οι δρόμοι του ήλιου αλλάζουν και συμπαρασύρουν μαζί τους παγιωμένες γεωπολιτικές αντιλήψεις και πολιτικά δόγματα.

Οι νέες μορφές ανάπτυξης θα ανοίξουν χιλιάδες νέες θέσεις ποιοτικής εργασίας. Και εσείς, αγαπητοί απόφοιτοι, θα είστε οι πρωταγωνιστές αυτής της καινούργιας πατρίδας που γεννιέται.

Η Κύπρος που λόγω των συνθηκών αφήνουμε βίαια πίσω μας, η Κύπρος της ανεξαρτησίας και εντεύθεν, **είναι μια Κύπρος που μας πλήγωσε βαθιά**. Πολιτικοί και πολίτες, συμμετοχοί του πελατειακού κράτους, δεν διαχειριστήκαμε ορθολογικά και ενάρετα το κράτος μας με τρόπο που να εξασφαλίσουμε την κοινή ευημερία.

Γιατί η οικονομική κρίση δεν προήλθε από το πουθενά. Ριζώνει βαθιά στις πολιτικές δομές και νοοτροπίες του κυπριακού πολιτικού συστήματος, τη διαπλοκή και την πελατοκρατία.

Για διάφορους λόγους που δεν θα αναλύσουμε εδώ, φανήκαμε ανάξιοι της ιστορικής πρόκλησης να χτίσουμε το δικό μας κράτος με επιτυχία. Όμως, αυτή η βαθιά κρίση που βιώνουμε είναι μια δεύτερη ευκαιρία για όλους, και εσείς, οι νέες και οι νέοι απόφοιτοι θα έχετε σημαίνουσα συνεισφορά.

Ξεχάστε την Κύπρο που συστέλλεται. **Εσείς** είστε η Κύπρος που διαστέλλεται, που μεγαλώνει, που δημιουργεί!

Σας εύχομαι, λοιπόν, από καρδιάς κάθε επιτυχία στο μέλλον που απλώνεται μπροστά σας, χαράσσοντας τη δική σας πορεία ζωής, μετά από την επιτυχημένη εκκίνησή της από το Πανεπιστήμιο Κύπρου!

Θέλω να είστε υπερήφανοι για το πτυχίο και για το πανεπιστήμιό σας. Όταν θα φύγετε από εδώ, μην ξεχάσετε ποτέ γιατί ήλθατε. Μην ξεχάσετε ποτέ ότι αποτελείτε ακριβό κομμάτι της πανεπιστημιακής μας οικογένειας.

Εξοχότατε κ. Πρόεδρε της Κυπριακής Δημοκρατίας,

Αγαπητοί γονείς,

Εκλεκτοί προσκεκλημένοι,

Αγαπητές και αγαπητοί απόφοιτοι,

Απόψε ταξιδέψαμε στην παλιά Κύπρο, αυτήν που αγωνιούσε, που προσπαθούσε να επιβιώσει, να χτίσει σχολεία, να χτίσει το αύριο, να ανοίξει νέους δρόμους για τις επόμενες γενιές.

Πέρασαν από τις οθόνες δεκάδες σχολεία από κάθε γωνιά της πατρίδας μας. Πέρασαν από τις οθόνες τα έργα που έγιναν, και θα γίνουν, στην πόλη της Γνώσης.

Θυμηθήκαμε τους ευεργέτες και τους πρωτεργάτες, εκείνους που έβαλαν τις βάσεις της εκπαίδευσης του τόπου μας. Δεν τους ξεχνάμε, τους εκτιμούμε βαθύτατα, τους ευχαριστούμε και τους αγαπάμε!

Σκέφτομαι ότι σε έναν αιώνα από σήμερα, ο μελλοντικός Πρύτανης του Πανεπιστημίου Κύπρου, σε μια αντίστοιχη ομιλία θα παρουσιάζει την Πανεπιστημιούπολη, τα κτίρια, τα τμήματα και τις Σχολές, τα ερευνητικά κέντρα, τη Βιβλιοθήκη, και τα επιστημονικά επιτεύγματα.

Θα ευγνωμονεί τους Κύπριους των αρχών του 21ου αιώνα, τους ευεργέτες αυτής της «πόλης της Γνώσης», γιατί θα αναγνωρίζει ότι αυτοί οι άνθρωποι ταξίδεψαν την Κύπρο σε άλλους δρόμους και σε άλλους γαλαξίες!

Είμαστε κομμάτι της ψυχής της πατρίδας μας. Εξάλλου, η ζωή των ανθρώπων είναι ένα συμβόλαιο μεταξύ των γενιών που έφυγαν και των γενιών που έρχονται! Κάθε καινούργια σχολή που δημιουργούμε είναι μια γέφυρα ανάμεσα στους ανθρώπους του σήμερα και τους ανθρώπους του αύριο.

Σας ευχαριστώ!